

מגילת אנטיוכוס

MEGILLAT ANTIOCHUS

HEBRÄISCH, ENGLISCH UND DEUTSCH
IN HEBREW, ENGLISH AND GERMAN

“Megillat Antiochus – in Hebrew, German and English”
“Megillat Antiochus – Hebräisch, Deutsch und Englisch”

Chajm Guski, Gelsenkirchen, Germany
sprachkasse.de

printed by amazon

ISBN: 1505288819
ISBN-13: 978-1505288810

Aharon Varady: The Scroll of Antiochus for Chanukah in Aramaic, translated in Hebrew, Yiddish, and English for opensiddur.org
Chajm Guski: German translation - Deutsche Übersetzung;
Layout

Die Illustrationen stammen aus dem:
The woodcuts are from:

Sefer Minhagim
Frankfurt am Main 5489 / 1729

Dieses Werk ist lizenziert unter einer Creative Commons Lizenz
Namensnennung - Weitergabe unter gleichen Bedingungen 4.0 International (CC BY-SA 4.0)
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.de>
Details: Seite 29

This work is shared with a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International license.
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.en>
Details: Page 28

When to read the Megillah?

In some Italian synagogues the Megillah was read on Shabbat Chanukah, and in the Baladi nusach of Temanim (Yemenites), it is still read as part of the prayers of Chanukkah.

R' Yahya ben Yosef Zalih, in 1715, wrote that this Megillah was read after the Haftarah on Shabbat Chanukah to fulfill the mitzvah of Pirsumei Nissah (advertising the miracle).

The Megillah was also part of some editions of the famous German Roedelheim Siddur.

The Crimean Machzor Kaffa (1735) says that this should be read during Mincha on Shabbat Chanukah after Kaddish Titkabal.

The best place to read Megillat Antiochus in public is Shabbat Chanukah, either during Mincha or Shacharit - without Brachot.

Another proper place would be directly before the Torah reading. Similar to the reading of Kohelet.

Wann sollte man die Megillah lesen?

In einigen italienischen Synagogen wurde die Megillah am Schabbat Chanukkah gelesen und im Baladi Nussach der Temanim (Jemeniten) wird sie noch immer, als Teil der Gebete, an Chanukkah gelesen.

R. Jahja ben Josef Zalich schrieb 1715, dass die Megillah nach der Haftarah am Schabbat Chanukkah gelesen wird, um die Mitzwah von Pirsumej Nissa (Bekanntmachen des Wunders) zu erfüllen.

Die Megillah wurde auch in einigen älteren Auflagen des Rödelheim-Siddurs abgedruckt.

Die Machzor Kaffa, der von der Krim stammt, (1735) sagt, gelesen werden sollte während Mincha nach Kaddisch Titkabal.

Also: Der ideale Punkt um die Megillah öffentlich zu lesen ist der Schabbat Chanukkah, entweder während des Mincha-Gebets oder während Schacharit, allerdings ohne spezielle Brachot.

Ein passender Platz wäre auch vor der Lesung der Torah. Ähnlich zur Lesung des Buchs Kohelet.

Es war in den Tagen des Antiochus, dem König der Griechen, eines großen und starken Königs, fest in seiner Herrschaft, und alle Könige hörten auf ihn. Er eroberte viele Länder und besiegte starke Könige, verwüstete ihre Paläste, verbrannte sie im Feuer und warf ihre Bewohner gefesselt in den Kerker. Seit den Tagen Alexanders stand kein solcher König auf, an der Küste des großen Meeres. Und er erbaute am Ufer des Meeres eine mächtige Stadt, als Königssitz, und nannte die Stadt Antiochia - nach seinem Namen.

Und Bagris, sein Statthalter, baute eine andere Stadt, Antiochia gegenüber, und nannte sie Bagris nach seinem Namen; so lauten ihre Namen bis auf den heutigen Tag. Im dreiundzwanzigsten Jahr seines Reiches, zweihundertdreizehn Jahre nach der Aufrichtung des Tempels, richtete er seinen Blick nach Jeruschalajim.

And it came to pass in the days of Antiochus, king of Greece, the great and mighty monarch, firm ruler over his dominion, to whom all kings hearkened. Many lands did he conquer, and mighty kings did he subdue,

וְיָהִי בְּיָמֵי אַנְטִיּוֹכֹס מֶלֶךְ יוֹן מֶלֶךְ גָּדוֹל וְחֹזֵק הָיָה וְתִקְיָה בְּמַמְשָׁלְתוֹ וְכָל־הַמְּלָכִים יִשְׁמְעוּ לוֹ: וְהוּא כָּבֵשׂ מְדֵי־נֹת רַבּוֹת וּמְלָכִים חֲזָקִים וְהַחֲרִיב טִירוֹ־תָם וְהִיכְלִיחֵם שָׂרָף בְּאֵשׁ וְאַנְשִׁיחֵם בְּבֵית הָאֲסוּרִים אָסֶר: מִיָּמָי אֶלְכַסְנִדְרוֹס הַמֶּלֶךְ לֹא קָם מֵלֶךְ כְּמֵהוּ בְּכָל־עֵבֶר הַנְּהָר: וְהוּא בָּנָה מְדִינָה גְדוֹלָה עַל־חוֹף הַיָּם לְהָיוֹת לוֹ לְבַיִת מַלְכוּת וּיקְרָא־לָהּ מְדִינַת אַנְטִיּוֹכִיא עַל־שְׁמוֹ: וְגַם בַּגְּרִיס מִשְׁנֵהוּ בָּנָה מְדִינָה אַחֶרֶת לְנִגְדָהּ וּיקְרָא־לָהּ בַּגְּרִיס עַל־שְׁמוֹ וְכֵן שְׁמוֹתָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה: בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלוֹשׁ שָׁנִים לְמַלְכוּתוֹ הָיָה שָׁנַת מְאָתִים וּשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים לְבִנְיַן בֵּית הָאֱלֹהִים שֵׁם פָּנָיו לְעֵלוֹת לִירוּשָׁלַיִם:

burning their towers and palaces, and imprisoning their men. No king like unto him had arisen on the coastland of the Great Sea since the days of Alexander. And he built a great city by the bank of the river, as his capital, and called it Antioch, after his own name.

And Bagris his viceroy, also built a city equally great and called it Bagris after his name and so are they called to this day. In the twenty and third year of his reign which was the two hundred and thirteenth year of the erection of the Sanctuary, he set his face towards Jerusalem.

✿ אַרְמִית ✿

וְהוּהוּ בְּיוֹמֵי אַנְטִיּוֹכֹס מֶלֶךְ אֲסֶר דִּין מֶלֶךְ רַב וְתִקְיָה הוּהוּ וְחָסִין בְּשִׁלְטֹנְתוֹיָהּ וְכָל מַלְכִיא יִשְׁתַּמְעוּן לָיָה: הוּא כָּבֵשׂ מְדִינָתוֹן סִגְיָאן וּמְלָכִין תִּקְיָפִין אָסֶר וְאַצְדֵי בִירְנִיתָהוֹן וְהִיכְלִיחֵהוֹן אֹקִיד בְּנִגְרָא וְגַבְרִיהוֹן בְּאִיסָר אָסֶר: מִיּוֹמֵי אֶלְכַסְנִדְרוֹס מַלְכָא לֹא קָם מֶלֶךְ כּוֹתִיָהּ בְּכָל עֵבֶר נְהָרָא הוּא בָּנָה מְדִינַתָא רַבָּתָא עַל סַפְרָא יְמָא לְמַהוּי לָיָה לְבַיִת מַלְכוּ וּקְרָא לָהּ אַנְטוֹכִיא עַל שְׁמִיָהּ: וְאַף בַּגְּרִיס תְּנִינְיָה בָּנָה מְדִינַתָא אַחֲרֵנְתָא לְקַבְלָהּ וּקְרָא לָהּ בַּגְּרִיס וְכֵן שְׁמֵהָתָהוֹן עַד דְּנָא: בְּשָׁנַת עֶשְׂרִין וְתִלְתָּ שָׁנִין לְמַלְכוּתִיָהּ הָיָה שָׁנַת מְאָתָן וְתִלְתָּ עֶשְׂרִין שָׁנִין לְבִנְיַן בֵּית אֱלֹהֵא דִּירֻשָׁלַיִם לְמִיָּסַק לִירוּשָׁלַיִם:

Er sprach zu seinen Fürsten: »Ihr wisst ja, dass unter uns, in Jeruschalajim, das Volk der Juden lebt; unseren Göttern opfern sie nicht, unseren Gesetzen gehorchen sie nicht, die Gesetze des Königs verachten sie und befolgen nur ihre Gesetze. Ja, sie hoffen auf den Tag des Untergangs der Könige und Herrscher und sprechen: »Wann wird unser eigener König über uns regieren? Wann werden wir über Meer und trockenes Land gebieten und die ganze Erde in unsere Macht bekommen?«

Es ist für unser Reich keine Ehre, sie ruhig auf der Oberfläche der Erde zu lassen. Auf! Wir wollen zu ihnen hinaufziehen und die Zeichen ihres Bundes mit Gott vernichten: Schabbat, Neumondfeier und Beschneidung!«

And he spoke to his officers, saying, "Surely you know that there is a Jewish people in our midst in Jerusalem.

They do not sacrifice to our gods, our laws they do not keep, and they neglect the laws of the king, to follow their own.

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְשָׂרָיו הֲלֹא יָדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ עִם הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם בֵּינֵינוּ: לֹא־לֵהֵינּוּ אֵינָם מְקַרְיָבִים וְדַתֵּנוּ אֵינָם עוֹשִׂים וְדַתִּי הַמֶּלֶךְ עוֹזְבִים לַעֲשׂוֹת דָּתָם: וְגַם הֵם מִיַּחְלִים לְיוֹם שְׁבָרוֹן הַמְּלָכִים וְהַשְּׁלֹטוֹנִים וְאוֹמְרִים מָתִי יִמְלֹךְ עָלֵינוּ מִלְּפָנָיו וְנִשְׁלוֹט בָּיָם וּבִיבְשָׁה וְכָל־הָעוֹלָם יִנָּתֵן בְּיַדֵּנוּ: אֵין כְּבוֹד לַמְּלָכוֹת לְהִנָּיֵחַ אֱלֹהֵי עַל־פָּנָיו הָאֲדֹמָה: עֵתָהּ בּוֹאוּ וְנַעֲלֶה עָלֵיהֶם וְנִבְטֵל מֵהֶם אֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לָהֶם שֶׁבַת רֵאשִׁי־חֻדֶּשׁ וּמִילָה:

And further, they look forward to a day of destruction of kings and rulers for when, they say 'Our king will rule over us; and we shall govern land and sea, and all the world will be our dominion.' It is not to the glory of the kingdom, to suffer them on the face of the earth.

Come now, and let us go up against them, and destroy the covenant their God has made with them, their Sabbaths, new-moon [festivals], and circumcision."

❁ ארמית ❁

עָנָה וַאֲמַר לְהַדְּבֹרוּהִי הֲלֹא יָדַעְתֶּנוּן עִמָּא דִּיהוּדָאִי דִּי בִיהוּד בִּינְתָנָא לְאֵלֵהֶנָּא לֹא פְלָחִין וְנִימוּסְנָא לֹא עֲבָדִין וְדַתִּי מַלְכָּא שְׁבָקִין לְמַעַבְד דַּתְהוֹן: וְאַף אֵינוֹן מְסַבְּרִין לְיוֹם תְּבַר מַלְכֵיָא וְשִׁלְטוֹנָיָא וְאַמְרִין אִמְתִּי יִמְלוֹךְ מַלְכָּנָא וְנִשְׁלוֹט בְּיָמָא וּבִיבְשָׁתָא וְכָל עַלְמָא יִתְמַסַּר בִּידְנָא לִית רַבּוּת מַלְכוּתָא לְמַשְׁבַּק אֲלֵין עַל אִפִּי אַרְעָא: כְּעַן אֵיתוּ וְנִסְק עָלֵיהוֹן וְנִבְטִיל מְנַהוֹן קִימָא דְגִזִּיר עָלֵיהוֹן שֶׁבַתָּא וְיִרְחָא וּמַהוּלְתָּא:

Als aber Jochanan ben Mattithjahu, der Hohepriester, davon hörte, da war er voller Zorn und Wut und sein Blick veränderte sich. Und er fragte sich selbst, was nun zu tun wäre. Dann machte sich Jochanan ben Mattithjahu ein Schwert, zwei Spannen lang und eine Spanne breit, und versteckte es unter seiner Kleidung. Dann kam er nach Jeruschalajim, stand am Tor des Königs, rief die Wächter und sagte zu ihnen: »Ich bin Jochanan, der Sohn Mattithjahus; ich will vor Nikanor treten.«

And when Yoḥanan, the son of Mattithyah, the High-Priest heard of this deed, he became filled with fury, and the radiance departed from his face. And he took counsel with himself as what to do regarding this. And then Yoḥanan, the son of Mattithyah, made a sword unto himself, two spans in length and one span in breadth, and he hid it beneath his garment. And he came to Jerusalem and stood in the royal gate, and he called to the guards, saying, "I am Yoḥanan, the son of Mattithyah, and I am come before Nicanor.

● ארמית ●

וכדי שִׁמְעַע יוֹחָנָן בֶּר מַתִּיתְיָה יֵת פִּתְגָמִיָּא הָאֲלִין אֲתַמְלִי רִגְזוֹ וְחִימָא וְצִלִּים וְצִלִּים אֲנַפּוּהִי אֲשַׁתְּנִי וְאֲתַמְלִיךְ בְּלִבִּיהִי מָא לְמַעֲבַד עַל דְנָא: בְּאִידִין יוֹחָנָן בֶּר מַתִּיתְיָה עֲבַד לִיה חֲרָבָא זֶרְתִּין אֹרְכָה וּפְתִיָּה זִרְתִּין חֲדָא תַּחֲזוֹת לְבוּשׁוּהִי עֲטָפָה: לִירוּשָׁלַם אֲתָא וְקָם בְּתַרְעָ קֶרְתָּא וְאָמַר לְתַרְעִיא וְנִטּוּרִיא אֲנָא יוֹחָנָן בֶּר מַתִּיתְיָה כְּהֵנָּא דִּי יְהוּד אֲתִיתִי לְמֵיעַל קָדָם נִיקָנוֹר: אִידִין עָלִין תַּרְעִיא וְנִטּוּרִיא וְאִמְרִין לִיה לְנִיקָנוֹר כְּהֵנָּא רָבָא דִּי יְהוּד קָאִים בְּתַרְעָא [עֵנָה נִיקָנוֹר] וְאָמַר לְהוֹן עוֹל יֵיעוֹל:

Da kamen die Wächter und Wachen und sprachen: »Der Hohepriester der Juden steht vor der Tür.« Da antwortete Nikanor: »Er soll kommen!« Also führte man ihn vor Nikanor, und Nikanor sagte zu Jochanan: »Du bist einer von den Rebellen, die sich gegen den König empörten und nicht den Frieden und das Gesetz seines Reiches einhalten wollten!«

Da antwortete Jochanan: »Herr, es ist so. Doch jetzt komme ich vor dein Angesicht; was du wünschst, dass will ich tun!«

The guards came to Nikanor and said, "The High-Priest of the Jews stands in the gate. And Nikanor answered and said, "Let him surely come in." Then was Yohanan brought into the presence of Nikanor. And Nikanor spoke to Yohanan, saying, "You are one of the rebels, who have rebelled against the king and seek not the peace of his kingdom."

And Yohanan answered and said to Nikanor, "My lord now I am come before you. Whatsoever you desire, that will I do."

❁ ארמית ❁

אֵידִן יוֹחָנָן הוֹעֵל קָדָם נִיקָנוֹר עָנָה נִיקָנוֹר וְאָמַר לְיוֹחָנָן אַתָּה הוּא חָד מִן מְרֹדֵי דִי מְרֹדוֹ בְּמַלְכָּא וְלֹא בְעֵין שְׁלָם מְלַכּוּתֵיהּ: עָנָה יוֹחָנָן קָדָם נִיקָנוֹר וְאָמַר כִּעֵן אֲתִיתִי קִדְמְךָ לְמַעַבְד מַה דִּי אַתָּה בְעֵי:

Es antwortete Nikanor: »Wenn es so ist, dann nimm ein Schwein und schlachte es auf dem Altar; dann wirst du ein königliches Gewand empfangen, auf dem Pferd des Königs reiten und sein wie einer von denen, die vom König geliebt werden.«

Darauf antwortete ihm Jochanan: »Mein Herr, ich fürchte mich vor den Kindern Israel; denn wenn sie hören, dass ich so etwas getan habe, werden sie mich steinigen und töten. Lass doch alle vor dir hinausgehen, sonst wird es verraten.«

And Nicanor answered and said to Yohanan, "If thou will do my desire, arise and take a swine and slaughter it upon the altar. And you will be given royal dress, and will ride on the king's horse, for you will be as one beloved of the king." When Yohanan heard this, he answered, "My lord, I fear the children of Israel, lest they hear of my deed and stone me with stones. Let therefore everyone go from before you, lest they inform them."

❁ ארמית ❁

ענה ניקנור ואמר ליוחנן הא כמצבני את בעי סב חזירא ונכסיה לצלמא ואלבשינך לבושא דמלכותא וארכבינך על סוסיא דמלכא וכחד מן רחמי מלכא תהוי: וכנימא פתגמא אתיביה יוחנן [ואמר] מרי אנא דחיל מן בני ישראל דלמא ישמעון די עבדית כין וירגמונני באבניא כען יפקון כל אינש מן קדמדך דלמא יחווין בית ישראל:

Da schickte Nikanor alle hinaus. Da erhob Jochanan ben Mattithjahu seine Augen zum Himmel, betete zu seinem Gott und sprach:

»Mein Gott, Gott meiner Väter Abraham, Jitzchak und Jaakow, gib mich nicht in die Hand dieses Heiden; denn wenn er mich tötet, wird er hingehen und sich im Hause Dagon, seines Götzen, rühmen: »Mein Gott gab ihn in meine Hand!« Anschließend machte er drei Schritte und stieß das Schwert in Nikanors Herz und warf ihn erschlagen in die Halle des Tempels.

אָז נִיקָנוֹר הוֹצִיא מִלְפָּנָיו כָּל-אִישׁ:
בָּעֵת הַהִיא נִשְׂא יוֹחָנָן בֶּן-מַתִּיתְיָהוּ עֵינָיו
לְשָׁמַיִם וְתָקַן תְּפִלָּתוֹ לְפָנָיו אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
אֶל-תְּתַנְנֵי נָא בְיַד הָעֶרְל הַזֶּה כִּי אִם-
יִהְרַגְנִי יִלְךְ וַיִּשְׁתַּבַּח בְּבֵית דָּגוֹן אֱלֹהָיו
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי נִתְּנוּ בְיָדִי: בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
פָּסַע עָלָיו שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת וַיִּתְקַע הַחֶרֶב
בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁלַךְ אוֹתוֹ חָלָל בְּעֹזְרַת הַקֹּדֶשׁ:

And Nikanor ordered everyone from his presence. And Yoḥanan, the son of Matithyah, then raised his eyes to Heaven and poured forth his prayer saying, "My God and God of My fathers Avraham, Yitzḥak, and Yaakov, deliver me not into the hands of this heathen, for if he slay me he will repair to the Temple of Dagon his god, and say, 'My god has delivered him in my hands.'"

At that moment, he stepped forward and plunged the sword into Nikanor's heart, and cast his body into the hall of the Sanctuary.

❁ ארמית ❁

אִידָן נִיקָנוֹר הִנְפִיק כָּל אִישׁ מִן קְדְמוֹהֵי: בֵּיה זְמַנָּא זָקַף יוֹחָנָן בֶּר מַתִּיתְיָהוּ עֵינוֹהֵי לְשָׁמַיִם וְסָדַר
צְלוֹתֵיהּ קָדָם רַבּוֹן עֲלֵמָא וַאֲמַר אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵא דְאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וַיִּשְׁרָאֵל: וְכִין אָמַר לָא
תְּמַסְרִינֵנִי בְיַד עֶרְלָא הַדִּין דְלֵמָא יִקְטְלִינִי וַיִּהְדֵּךְ וַיִּשְׁתַּבַּח בְּבֵית דָּגוֹן טְעוֹתֵיהּ וַיֹּאמֶר טְעוֹתֵי מְסַרְתֵּיהּ
בְיָדִי: בַּה שְׁעָתָא פָּסַע לְוֹתֵיהּ תְּלַת פְּסִיעִין וּדְקַר חֶרְבָּא בְּלִבֵּיהּ וּרְמָא יְתִיהּ קְטִילָא בְּעֹזְרַתָּא דְקוֹדֶשׁ:

Und Jochanan sprach vor Gott:
 »Mein Gott, rechne es mir nicht als
 Sünde an, dass ich ihn im Tempel um-
 gebracht habe! So mögest du es mit al-
 len Heiden tun, die
 mit ihm kamen, um
 Jehudah und Jeru-
 schalajim in Not zu
 bringen.«

Dann ging Joch-
 anan ben Mattith-
 jahu hinaus und
 kämpfte gegen die
 Heiden und er-
 schlug viele von ih-
 nen. Die Zahl derer,
 die er an diesem Tage
 tötete, war sieben-
 hundertzweiundsiebzigttausend: denn
 sie töteten einander. Als er zurückkehrte,
 errichtete er eine Säule und nannte sie
 nach seinem Namen: »Makkabi, der die
 Starken tötet.«

And before the God of Heaven-
 Yohanan spoke and said, "My God, ac-
 count it not as a sin that I killed him in
 the Sanctuary. Thus may You do to all
 who came with him
 to oppress Judea
 and Jerusalem." And
 Yohanan the son
 of Matithyah went
 forth on that day
 and fought the ene-
 my and slew many of
 them.

The number of
 the enemy which he
 did slay that day was
 seven thousand for
 they slew one anothe-
 er.

When he returned, he built a pillar
 which he called after his name, "Maca-
 bee, the slayer of the mighty."

✿ ארמית ✿

ענה יוחנן קדם אילה שמיא ואמר מרי לא תשוני עלי חובין די קטלתיה בבית מקדשך כען
 תמסר כל עממא די אתו למטעי בני ישראל די בירושלם: אידן נפק יוחנן ביומא ההוא
 ואגיח קרבא בעממא האליו וקטל בהון קטלא סגיא וערקו עמא די אשתיזבו מן חרבא
 בספינתא לות מלכא אנטיוכוס: ומנן קטיליא די קטל ביומא ההוא שבעין ותריין אלפין ושבע
 מאה די הוו קטליו גבר חבריה: במותבותיה בנא מנרתא וקרא שמה מקבי קטלא תקיפין:

Als nun König Antiochus hörte, dass sein Statthalter Nikanor getötet wurde, da war er sehr verärgert und er lies nach Bagris rufen, dem Frevler, der ihn zu diesem Unternehmen verleitet hatte.

Antiochus sprach zu Bagris: »Hast du gehört, was mir die Kinder Israel ange-tan haben? Sie erschlugen mein Heer, beraubten mein Lager und meine Fürsten.

Kannst du jetzt auf deinen Reichtum vertrauen oder deine Häuser noch als dein Eigentum? Komm! Lass uns gegen sie ziehen und ihren Bund mit ihrem Gott zerstören, den mit ihnen geschlossen hat mit der Einhaltung des Schabbats, den Neumond und die Beschneidung.«

Da erhob sich Bagris der Frevler und zog mit dem gesamten Heer nach Jeru-schalajim, tötete viele und verbot, um Israel vollständig zu vernichten, drei Dinge: den Schabbat, die Neumondfeier und die Beschneidung.

And when Antiochus the king heard that his viceroy Nicanor was slain, he was sorely vexed. And he sent for Bagris, the wicked, who leads his people astray.

And Antiochus spoke to Bagris and said, "You know, for you have heard, what the children of Israel have done to me, they have slain my hosts, and have despoiled my camps and officers.

Can you now put your trust in your wealth, or consider your homes as your own? Come, let us go up against them, and destroy the covenant their god has made with them through their Sabbaths, the new-moon [festival observance], and circumcision." Then did Bagris, the wicked, and all his armies, come into Jerusalem, and slew many of its inhabitants. And he issued a severe decree banning, the Sabbath, the new moon, and circumcision.

❁ ארמית ❁

וכדי שִׁמְעַ אַנְטִיּוֹכּוּס מַלְכָּא דִּי אַתְקִטִּיל נִיקָנוֹר תְּנִינְיָה עֵקֶת לִיָּה לְחֻדָּא וּשְׁלַח וּקְרָא לְבַגְרִס חִיבָא מְטַעֵי עֲמִיָּה: עָנָה אַנְטִיּוֹכּוּס מַלְכָּא וְאָמַר לְבַגְרִס הֲלָא יָדַעְתָּא אִם לֹא שְׁמַעְתָּא מָא דְעָבְדוּ לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל קִטְלוּ חִילֵי וּבְזוּ מִשְׁרֵיָּתִי וְרַבְרַבְנֵי: כְּעֵן עַל נְכִסִּיכּוֹן אֲתוֹן רְחִיצִין אוּ עַל בְּתִיכּוֹן דִּילְכוֹן כְּעֵן אִיתוּ וְנִסְק עָלִיהוֹן וְנִבְטִיל מְנַהוֹן קִנְמָא דְגִזִּיר עָלִיהוֹן שְׁבַתָּא וְיִרְחָא וּמַהוּלְתָּא:

So erreichte das Wort des Königs sie. Fand man einen Mann, der seinen Sohn beschnitten hatte, so ergriff man ihn und seine Frau und henkte sie gegenüber dem Kinde.

Eine Frau aber hatte nach dem Tode ihres Mannes einen Jungen geboren und beschnitt ihn nach acht Tagen; darauf stieg sie auf die Stadtmauer von Jeruschalajim, ihren Sohn im Arm, und rief:

»Man sagt, Bagris, du Frevler, du willst den Bund vernichten, den wir mit Gott geschlossen haben, und dessen Zeichen sind Schabbat, Neumondfeier und Beschneidung. Ich aber sage dir: wir werden vom Bund nicht lassen, und unsere Enkel werden ihn halten!« Damit warf sie ihren Sohn hinab und sich ihm nach, und starben beide zusammen. Und viele von den Kindern Israels taten das auch in diesen Tagen, statt den Bund ihrer Väter zu brechen.

And seeing that this royal decree was issued in haste, they soon found a man who circumcised his son. And the man and his wife were brought before them, and they hung them opposite the child.

There was also a woman who bore a son after the death of her husband, and she circumcised him when he was eight days old. And she went up on the wall of Jerusalem, bearing her circumcised son.

And she cried out and said, "To you Bagris, the wicked, be it said 'You plan to destroy the covenant that has been made with us, the covenant of our forefathers. Sabbath and the new-moon [festivals] and circumcision we will not abandon, neither we nor our children's children.' And she cast her son to the ground, and leaped down after him, and both died together. Many of the children of Israel did thus in those days rather than violate the covenant of their fathers.

❁ ארמית ❁

כָּל קָבִיל דְּנָא מִן דִּי מְלַת מְלָכָא מְהַחְצָפָא כָּל דִּי יְגֹזר בְּרִיה אִיתִיאוּ גְבֵרָא וְאִתְתִּיה וְצִלְבוּנִין לְקָבִיל יְנָקָא: וְאִף אִתְתָּא יְלִידַת בְּר בְּתֵר מִיתוּת בַּעֲלָהּ וְגֹזְרִיתָהּ לְתַמְנָא יוֹמִין וּסְלִיקַת עַל שׁוּרָא דְמִדְיִנְתָּא וּבְרָה דְגֹזְרִיתָהּ בִּידָה: עֲנַת וְאִמְרַת לָךְ אִמְרוּן בְּגֵרָס חִיבָא קִימָא דְאִבְהֵתָנָא לֹא יִפְסוּק מִנְנָא וְלֹא מְבַנֵּי בְנָנָא וְאִפִּילַת יְת בְּרָה לְתַחוּת שׁוּרָא וּנְפִילַת בְּתֵרִיה וּמִיתוּ תְרוּוֹהוֹן סְגִיאִין מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּוּ עֲבָדִין כְּדִין וְלֹא מְשַׁנִּין קָרָם אִבְהֵתָהוֹן:

Damals sprachen die Kinder Israels einer zum andern: »Komm mit mir, wir wollen in einer Höhle wohnen! Denn sonst müssten wir den heiligen Schabbat-Tag entweihen.«

Doch man verriet dies dem Bagris, dem Frevler; da sandte er Leute hin, die legten sich vor den Eingang der Höhlen und sprachen: »Heraus mit euch! Trinkt von unserm Wein, esset von unserm Brot, tut, was wir tun!«

Therefore the Israelites said one to the other, "Come let us withdraw into a cave, lest here we be compelled to desecrate the Sabbath." But their plan was betrayed to Bagris.

Then did Bagris, the wicked, send armed men, to camp at the entrance to the cave. And they said, "Jews, come forth to us, eat with us of our bread, and drink with us of our wine, and do even as we do."

בְּזֶמַן הַהוּא אָמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶלֶּה
לְאֵלֶּה בָּאוּ וְנִלְוּ וְנִשְׁבּוּת בַּמְעָרָה פֶּן
נִחְלַל אֶת־יּוֹם הַשַּׁבָּת וְיִלְשִׁינוּ אוֹתָם לְפָנָי
בַּגְּרִיסִים: אָז בַּגְּרִיס הָרָשָׁע שָׁלַח אֲנָשִׁים
חֲלוּצִים וַיָּבֵאוּ וַיֵּשְׁבוּ עַל־פִּי הַמְעָרָה
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יְהוּדִים צֵאוּ אֵלֵינוּ אֲכָלוּ
מִלֶּחְמֵנוּ וּשְׁתוּ מִיַּיְנֵנוּ וּמַעֲשֵׂינוּ תִהְיֶה עוֹשִׂים:

❁ ארמית ❁
בֵּיה זְמַנָּא אָמְרִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גְּבַר לְחַבְרִיָּה אֵיתוּ [וְנַהֲדָ] וְנִשְׁבּוּת בַּמְעָרָתָא דְלִמָּא נִחְלַל
יּוֹמָא דְשַׁבְּתָתָא וְאֲכָלוּ קַרְצִיָּהוֹן קָדָם בַּגְּרִיס: אֵידִין שָׁלַח בְּגַבְרִיא וְאֵתוּ לְפּוּם מְעָרָתָא
וְאֵמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל פּוּקוּ לְתַנָּא אֵיכּוּלוּ מִן לַחְמָנָא וּשְׁתוּ מִן חַמְרָנָא וְעוּבְדִנָּא אֶתּוֹן עֲבָדִין:

Da antworteten die Kinder Israels und sprachen untereinander: »Wir gedenken dessen, was Gott uns auf dem Berge Sinai geheißen hat: Sechs Tage sollst du arbeiten und dein Werk verrichten, am siebenten Tage aber sollst du ruhen. Besser, wir sterben in der Höhle als dass wir den heiligen Schabbat-Tag entweihen.«

Als die Juden nicht herauskamen, wurden die Feinde zornig, brachten Holz und verbrannten es am Eingang der Höhle; so starben viele tausend, Männer und Frauen. Und die fünf Söhne des Mattithjahu, Jochanan und seine vier Brüder, zogen aus, führten Krieg gegen die Heiden, röteten viele und vertrieben sie auf die Inseln des Meeres.

Denn Gott war ihre Stütze. Bagris der Frevler aber bestieg ein Schiff und floh zu König Antiochus; bei ihm diejenigen, die dem Schwert entronnen waren.

And the children of Israel spoke and said one to another

“We all remember what we were commanded upon Mount Sinai; ‘Six days shall you labor, and upon the seventh day, shall you rest.’

It were better to die in this cave than to profane the Sabbath day.”

And when the Jews would not come forth, Bagris’ men brought wood, which they burned at the entrance of the cave, killing about a thousand men and women.

And the five sons of Matithyah, Yohanan and his four brethren, came out and fought with the enemy and slew many of them. and drove them to the far islands of the sea, for they trusted in the God of Heaven.

And Bagris, the wicked, boarded a ship and fled to Antioch, to the king and with him were those who escaped the sword.

❁ ארמית ❁

עניין בני ישראל ואמרין חד לחבריה דכירין אנחנא מא דאתפקדנא על טורא דסיני שיתא יומין תעבדון עיבידתכון וביומא דשבתא תנוחון כען טב לנא דנמות מדנחלל יומא דשבתא: כל קביל דנא כדי לא קבילו להון איתאיו אעין רטיבין ואוקידו על פום מערתא ואתקטיל כאלף גבר ואתתא: בתר דנא קמו חמשה בני מתתיה יוחנן וארבעה אחוהי ואגיחו קרבא בעממא האליו: קטלא סגיא קטלו בהון וערקו די אשתארו לאפרכי ימא דאתרחיצו על אלה שמיא: באידיו יתיב בגרס חייבא בספינתא וערק לות מלכא אנטיוכוס ועמיה גברין דאשתיבו מן חרבא:

Und Bagris sprach zu König Antiochus: »Du, der König, hast den Juden geboten, Schabbat, Neumondfeier und Beschneidung aufzugeben. Sie aber waren erbost darüber. Wenn aber alle Völker und Königreiche sich vereinigen würden, so könnten sie doch nichts gegen diese fünf Söhne Mattithjahus, die stärker sind als Löwen, leichter als die Adler, schneller als die Bären des Gebirges.

So höre auf meinen Rat: führe nicht weiter Krieg mit so wenig Volk, denn dann würdest du zum Spott aller Könige werden. Vielmehr schreibe und sende Briefe an alle Länder deines Reiches, dass alle Heeresführer sich versammeln und auch nicht einer zurückbleibt; auch gepanzerte Elefanten sollen bei ihnen sein.« Und der Rat gefiel dem König, er schrieb und sandte Briefe in alle Länder seines Reiches und es kamen die Herren über alle Völker und Königreiche und auch gepanzerte Elefanten kamen mit.

❁ ארמית ❁

ענה בגרס ואמר לאנטיוכס מלכא אנת מלכא שמת טעים לבטלה מן יהוד שבתא וירחא ומהולתא ואשתדור רב בגוה ואלו אתו עליהון כל עממא אומיא ולישנא לא כהליו לחמשה בני מתתיה די אינון מן ארנו תקיפין ומן גשריו קלילין ומן דובין חציפין: כען מלכא מלכי ישפר עלך ולא תגיח קרבא עמהון במשריתא האליו דלמא תבהית באנפי כל מלכיא: לכן שלח אגרתא בכל מדינת מלכותך וייתון רברבני חילותא ועמהון כל עממא ואף פיליא מלובשי שרינא:

Therefore the Israelites said one to the other, "Come let us withdraw into a cave, lest here we be compelled to desecrate the Sabbath."

But their plan was betrayed to Bagris.

Then did Bagris, the wicked, send armed men, to camp at the entrance to the cave. And they said, "Jews, come forth to us, eat with us of our bread, and drink with us of our wine, and do even as we do."

And now, O King, if my counsel wins your favor, go forth to do battle against them, [so that they] shall be shamed before all the kings.

Therefore, do you dispatch letters to all the provinces of your kingdom that the captains of the armies come, and let no one remain behind and their elephants, garbed with shields and harness shall they bring with them."

Und dies fand Gnade in den Augen von König Antiochus. Er sandte Briefe an alle Provinzen seines Reiches. Und die Fürsten eines jeden Volkes und jeder Provinz kamen und brachten gepanzerte Elefanten mit.

Und zum zweiten Mal erhob sich Bagris der Frevler und zog gegen Jeruschalajim. Er zerteilte die Mauer und riss den Eingang ab und brach dreizehn Breschen in den Tempel und zermalmte die Steine zu Staub.

And this found favor in the eyes of King Antiochus. He sent letters to all the provinces of his empire. And the governors of each people and each province came and they brought elephants garbed with shields and harness.

And Bagris, the wicked, arose and went up against Jerusalem a second time, and made a breach in its wall and tore down its entrance. He made thirteen breaches in the Sanctuary, and some of the stones he destroyed, causing them to crumble like dust.

ארמית ❁❁

אִידִין שְׁפַר פִּתְגָמָא בְּעֵינֵי אַנְטִיּוֹכֹס (מַלְכָא) וְשָׁלַח וּקְרָא לְרַבְרַבְנֵי מְלֻכּוֹתֶיהָ וְאָתוּ כָּל עַמֻּמְיָא וְעַמֻּהוֹן פִּילִיָא מְלוּבְשֵׁי שְׂרִינָא: תְּנִינּוֹת קָם בְּגַרְס חֲיִיבָא וְאִתָּא לִירוּשָׁלַם תְּרַע בֵּה תְּלַת עֶשֶׂר תְּרַעַתָא וּסְגַר נִהְרָא דְמַדִּינְתָא וְשָׂרְף אַבְנֵה עַד זָהוּ כְּעַפְרָא: חֲשִׁיב בְּלִבֵּיהָ וְאָמַר בְּזִמְנָא הָדָא לֹא כְהָלִין לִי אֲרִי רַב חִילִי וְתַקִּיף יָדִי וְאִילָהָ שְׁמִיָא לֹא חֲשִׁיב כִּין:

Da dachte er sich: »Dieses Mal werden sie mich nicht besiegen, denn mein Heer ist groß und stark ist meine Hand.« Aber Gott dachte nicht so.

Als die fünf Söhne Mattithjahus dies erfuhren erhielten, erhoben sie sich und kamen nach Mizpah-Gilead, wo ein Überbleibsel vom Hause Israels aus der Zeit Schmuels, des Propheten, war.

Sie geboten einen Fasttag und saßen auf Asche, um Erbarmen vor Gott zu beten. Dann fanden sie guten Rat, Jehudah der älteste, Schimeon der zweite, Jochanan der dritte, der vierte Jonathan, der fünfte Elasar.

And he thought to himself, "Surely this time they shall not overcome me, for my host is so numerous, and my strength is so great." The God of Heaven, however, planned otherwise. When the five sons of Mattithyah heard this, they arose and came to Mitzpah Gil'ad, where Israel had won a great victory in the day of Shmuel, the prophet. And they decreed a fast day, and sat on ashes and prayed to the God of Heaven for mercy.

And a good plan occurred to Yehudah, the eldest, Shim'on, the second of the sons, Yohanan, the third, Yonathan, the fourth, and El'azar, the youngest.

✪ ארמית ✪

חָשִׁיב בְּלִבָּיהּ וְאָמַר בְּזִמְנָא הָדָא לֹא כְהָלִין לִי אַרְי רַב חִילִי וְתַקִּיף יָדֵי וְאֵילָה שְׁמִיָּא לֹא חָשִׁיב כִּין: וְכַדִּי שְׁמַעוּ חֲמֹשֶׁה בְּנֵי מַתְתִּיָּה קָמוּ וְאָזְלוּ לְמַצְפָּיָא דְגִלְעָד בְּאַתְרָא דִּי הוּוּ לְהִין שִׁינְבָא בְיוֹמֵי שְׁמוּאֵל נְבִיָּא: צוּמָא גִזְרוּ וַיִּתִּיבוּ עַל קִטְמָא לְמַבְעֵי רַחֲמִין מִן קָדָם אֵילָה שְׁמִיָּא: בְּאִידִין נָפַל בְּלִבְהוֹן מַלְכָא טְבָא וְהוּוּ שְׁמַתְהוֹן יְהוּדָה בּוֹכְרָא שְׁמַעוֹן תַּנְיָנָא יוֹחָנָן תְּלִיתָאָה יוֹנָתָן רְבִיעָאָה אֶלְעָזָר חֲמִישָׁאָה

Ihr Vater segnete sie und sprach: »Jehudah, mein Sohn, ich vergleiche dich Jehudah, mit dem Sohn Jaakows, der war wie eine Löwin. Schimeon, mein Sohn, ich vergleiche dich Schimeon, mit dem Sohn Jaakows, der die Bewohner von Sichem tötete. Jochanan, mein Sohn, ich vergleiche dich mit Abner, dem Sohne Ners, dem Feldherrn Israels. Jonathan, mein Sohn, ich vergleiche dich mit Jonathan, dem Sohne Schauls, der das Volk der Philister schlug.

And their father blessed them and said, "Yehudah, my son, you are like Yehudah the son of Yaakov, who was like unto a lion. Shim'on, my son, you are like Shim'on the son of Yaakov who slew the people of Shkhem. Yohanan, my son, you are like Avner the son of Ner, the head of the host of Israel. Yonathan, my son, you are like Yonathan the son of Shaul, who slew the Plishtim.

וַיְבָרֵךְ אוֹתָם אָבִיהֶם וַיֹּאמֶר
 יְהוּדָה בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָךְ לִיהוּדָה בֶן־
 יַעֲקֹב אֲשֶׁר־הָיָה נִמְשָׁל לְאֲרִיָּה:
 שִׁמְעוֹן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָךְ לְשִׁמְעוֹן בֶּן־
 יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָרַג יוֹשְׁבֵי שְׁכֶם: יוֹחָנָן בְּנֵי
 אֲדָמָה אוֹתָךְ לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שֶׁר צָבָא
 יִשְׂרָאֵל. יוֹנָתָן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָךְ לְיוֹנָתָן
 בֶּן־שָׁאוּל אֲשֶׁר הָרַג עִם פְּלִשְׁתִּים:

❁ ארמית ❁

בְּרִיד יְתֵהוֹן אָבוּהוֹן קָדָם דְּיִשְׁלַח יְתֵהוֹן לְקַרְבָּא וַאֲמַר יְהוּדָה בְּרִי אוּדִי עוּבְדָךְ כִּיהוּדָה
 בְּרִי יַעֲקֹב דְּמַתִּיל כְּאַרְיָא וְאֵת שִׁמְעוֹן בְּרִי אוּדִי עוּבְדָךְ כְּשִׁמְעוֹן בְּרִי יַעֲקֹב דְּקַטַּל
 יְתֵי יְתֵבֵי שְׁכָם דְּחָבוּ עַל דִּינָה אֶחְתִּיָּה וְאֵת יוֹחָנָן בְּרִי אוּדִי עוּבְדָךְ כְּאַבְנֵר בְּרִי נֵר רַב
 חֵילָא דְּיִשְׂרָאֵל וְאֵת יוֹנָתָן בְּרִי אוּדִי עוּבְדָךְ כְּיוֹנָתָן בְּרִי שָׁאוּל דִּי קַטַּל יְתֵי פְּלִשְׁתִּיָּא

Elasar, mein Sohn, ich vergleiche dich mit Pinchas, dem Sohn Elasars, der für seinen Gott stritt und die Kinder Israel rettete.«

Dann zogen die fünf Söhne Matithjahus aus und kämpften gegen die Heiden und töteten viele; Jehudah aber fiel im Kampf. Als aber die Söhne Mattithjahus sahen, dass Jehudah getötet wurde, kehrten sie um und kamen zu ihrem Vater. Da sprach der Vater zu ihnen: »Warum seid ihr zurückgekehrt?« Und sie antworteten indem sie sprachen: »Weil unser Bruder getötet wurde.«

And you El'azar, my son, you are like Pinhas the son of El'azar who was jealous for his God's sake, and thus delivered the children of Israel.»

Following this, the five sons of Matithyah went forth that day and fought the enemy, and slew many among them. But Yehudah was slain in the battle. When the sons of Matithyah saw that their brother Yehudah was slain, they returned to their father.

And when he said to them, "Why have you returned?" they replied, "Because our brother who was the equal of all the rest of us, is slain."

❁ ארמית ❁

ואת אלעזר ברי אודי עובדך כפנחס בר אלעזר די קני קדם אילהיה ושייב ית בני ישראל [מירוגזא] על דנא כמו חמשה בני מתתיה ביומא ההוא ואגיוו קרבא בעממא האינון וקטלו מנהון קטלא סגיא [לחדא] ואתקטיל מנהון יהודה: בה שעתא כד חזו [בני מתתיה] דאתקטיל יהודה תבו ואתו לות אבוהון ואמר להון למא תבתון: ענו ואמרין יהודה אחונא אתקטיל די הוה מתחשיב כות כולנא:

Ihr Vater Mattithjahu sprach: »Ich werde mit euch ziehen und gegen die Heiden kämpfen. Denn sonst geht das Haus Israel verloren; ihr seid über euern Bruder erschrocken.«

Und Mattithjahu zog an diesem Tag mit ihnen aus und kämpfte gegen die Heiden. Und Gott gab alle Helden der Heiden in ihre Hand, sie viele von ihnen und fällten diejenigen, die das Schwert führten und diejenigen, die den Bogen spannten, Feldherrn und Unterführer; nicht einer blieb übrig. Und die übrigen Heiden flohen in die Länder des Meeres.

And Matithyah said, "I will go with you and I too will fight the enemy, lest the House of Israel

perish, seeing that you are so alarmed by reason of your brother's death."

And Matithyah went forth that day with his sons and fought the enemy. And the God of Heaven delivered all the mighty men of the enemy into their hands, and they slew

many among them, slaying all who were armed with swords, or who drew a bow; all the captains of the army and their lesser officers, so that none remained; for the remnant fled to distant provinces.

וַיַּעַן מַתִּיתְיָהוּ אֶבְיָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲנִי אֵצֵא עִמָּכֶם וְאֶלְחָם בְּעַמִּים פֶּן-
יֵאבְדוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם נִבְהַלְתֶּם עַל-
אֶחָיְכֶם: וַיֵּצֵא מַתִּיתְיָהוּ בַּיּוֹם הַהוּא עִם-
בָּנָיו וַיִּלְחָמוּ בְּעַמִּים: וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נָתַן
כָּל-גִּבּוֹרֵי הָעַמִּים בְּיָדָם וַיַּהַרְגוּ בָהֶם
הָרַג רַב כָּל-אֶחָיוּזֵי חֶרֶב וְכָל-מוֹשְׁכֵי
קִשְׁתַּת שָׂרֵי הַחֵיל וְהַסִּגְנִים לֹא-נֹוֹתֵר בָּהֶם
שָׂרִיד וַיִּנְּוֹסוּ שָׂאֵר הָעַמִּים לְמַדְיֵנוֹת הָיִם:

❁ ארמית ❁

עָנָה מַתִּיתְיָהוּ וַאֲמַר לְהוֹן [אנא] אֶפּוֹק עִמָּכֹון וְאֶגִּיחַ קֶרְבָּא בְּעַמְמֵיָא הָאֵלִין דְּלִמָּא יוֹבְדוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַתּוֹן תַּתְנַחְמוֹן עַל אַחוּכּוֹן: וּנְפַק מַתִּיתְיָהוּ בַּיּוֹמָא הַהוּא עִם בְּנוֹהֵי וְאֶגִּיחַ קֶרְבָּא בְּעַמְמֵיָא הָאֵינוֹן:
57 וְאֵילָה שְׂמֵיָא מְסַר כָּל גִּבְרֵי עַמְמֵיָא הָאֵלִין בִּידֵיהוֹן וּקְטְלוּ בְּהוֹן קְטְלָא סְגִיָּא כָּל שְׁלִיף חֶרְבָּא וְכָל
אֶחָיד קִשְׁתָּא וּרְבַרְבְּנֵי פַחוּתָא וְלֹא אִשְׁתָּאֵר מִנְהוֹן מְשִׁיזִיב וְעַרְק מִן דְּאִשְׁתִּיזִב מִנְהוֹן לֹא פְרַכֵּי יִמָּא

Elasar aber, der die Elefanten tötete, ertrank im Dung der Elefanten. Und die Kinder Israels freuten sich, dass ihre Feinde in ihre Hand gegeben wurden; einen Teil verbrannten sie im Feuer, einen Teil erschlugen sie mit dem Schwert, einen Teil hängten sie an Bäume.

Bagris den Frevler aber verbrannten sie.

El'azar while engaged in killing the elephants, sank in the dung of the elephants. And when they returned from battle they sought him and found him sunk in the dung of the elephants. And the children of Israel rejoiced that their enemies had been delivered into their hands; some of them they burned in fire, some they pierced with the sword, and some they hung upon the trees.

And Bagris who lead his people astray, was burned by the House of Israel in fire.

❁ ארמית ❁

אלעזר הוה מתעסק בקטלא דפיליא וטבע בפורתא דפילא: ובעוהי אחוהי בין חניא ובין מיתיא ולא אשפחו יתיה ובתר כין אשפחו יתיה טביע בפורתא דפילא: וחדו בני ישראל די אתמסרו סנאיהון בידיהון מנהון קלו בגורא ומנהון צלבו על אילנא ובגרס חייבא מטעי עמיה קלוהי בגורא עמא בית ישראל:

Als aber König Antiochus hörte, Bagris der Frevler sei getötet und alle seine Feldherren mit ihm, bestieg er ein Schiff und floh weit über das Meer; wohin er aber kam, erhoben sie sich gegen ihn und nannten ihn den Flüchtling.

Die Söhne Mattithjahus aber kamen in den Tempel, erbauten die Tore und schlossen die Breschen, säuberten die Halle von den Erschlagenen und von allem Unrat.

When King Antiochus heard that Bagris, the wicked, and all the captains who were with him were slain, he embarked upon a boat and fled to a distant province; and it came to pass that wherever he landed, they rebelled against him and called him "the Coward." After these things, the sons of the Hashmonai came into the Sanctuary, restored the gates, repaired the breaches, and cleansed the hall of the dead and of all its impurity.

וְאִזְ אַנְטִיּוֹכֹס הַמֶּלֶךְ כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אֲשֶׁר נִהְרְגוּ בַּגְרִיס הַרְשָׁע וְכָל־שָׂרֵי הַחֵיל אֲשֶׁר עָמּוּ נִכְנָס בְּסַפִּינָה וַיֵּנָס לְמַדִּינוֹת הַיָּם וַיְהִי כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר הָיָה בָּא שָׁמָּה מוֹרְדִים בּוֹ וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ הַבּוֹרָח: אַחֲרַי כֹּן בָּאוּ בְנֵי חֲשִׁמוֹנֵי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיְבַנּוּ הַשְּׁעָרִים הַנִּשְׁבָּרִים וַיִּסְגְּרוּ הַפְּרָצוֹת וַיִּטְהָרוּ אֶת־הָעֲזָרָה מִן הַהֲרוּגִים וּמִן הַטְּמְאוֹת:

אָרְמִית

וְאַנְטִיּוֹכֹס מֶלֶכָא כַּד שָׁמַע דִּי אַתְקָטִיל בַּגְרִיס תְּנִינְיָה וְכָל רַבְרַבְנוּהֵי דְעַמִּיָּה יְתִיב בְּסַפִּינְתָא וְעָרַק לְאַפְרַכֵי יִמָּא וְכָל אֶתְר דְיִיתֵי מְרָדִין בֵּיה וְאַמְרִין לֵיה עָרִיקָא עָרִיקָא וּרְמָא בְּנַפְשֵׁיה לְיִמָּא: בְּתֵר דְנָא עֵלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית מִקְדָּשָׁא וּבְנִי תַרְעִיא וְדַכְּיָאוּ בֵּית מִקְדָּשָׁא מִן קְטִילֵיָּא וּמִן סְאוּבְתָּא:

Und sie suchten reines öl, um die Menorah anzuzünden.

Doch sie fanden nur ein Fläschchen mit dem Siegel des Hohepriesters — dem Zeichen der Reinheit —, in dem so viel Öl war, um die Lampe einen Tag lang brennen zu lassen. Gott aber, der seinen Namen dort ruhen lässt, gab seinen Segen darüber, und man fand jeden Abend nach dem Füllen der Lampe das Fläschchen voll Öl, so dass man damit die Lichter acht Tage lang anzünden konnte.

And they sought pure olive oil with

which to light the Menorah, but they found only one little vessel sealed with the seal of the High-Priest and they knew it to be pure. And it contained but sufficient oil for one day. But the God of

Heaven Who caused His presence to dwell in the Sanctuary, gave His blessing and it sufficed to light the Menorah eight days.

❁ ארמית ❁

ובעו משחא דזיתא דכניא לאדלקא בוציניא ולא אשכחו אלהין צלוחית קדא דהות
 חתימה בעזקת כהנא רבא מיזמי שמואל גביא וידעו דהיא דכניא: כאדלקות יומא קדא
 הוה בה ואלה שמיא די שכין שמייה תמן יתב בה ברכתא ואדליקו מנה תמניא יומין:

Darum nahmen es die Söhne Mattithjahus und die Kinder Israels mit ihnen auf sich, diese acht Tage zu Tagen des Mahles und der Freude zu machen und Lichter zu zünden, um kundzugeben, dass Gott ihnen Sieg geschenkt hatte. An diesen Tagen soll man weder trauern noch fasten, aber beten vor seinem Gott.

Therefore did the sons of the Hashmonai together with the Israelites ordain that these eight days be ever celebrated as days of joy and feasting along with the festivals ordained in the Torah; that candles be lit to commemorate the victory they achieved through the God of Heaven; that it be forbidden to mourn or to decree a fast-day during this period, except such as may have been established previously, and it was further ordained to pray and thank God.

על־כֵּן קִיְמוּ בְּנֵי חַשְׁמוֹנֵי קָיִים
וְחִזְקוּ אֶסֶר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּהֶם כְּאֶחָד
לְעִשׂוֹת שְׂמוֹנֶה יָמִים הָאֵלֶּה יָמֵי מִשְׁתָּה
וְשִׂמְחָה כִּימֵי מוֹעֲדִים הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה
וְלִהְדֹלֵק בָּהֶם נֵרוֹת לְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר
עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נְצוּחִים:
וּבָהֶם אֵין לְסַפּוֹד וְלֹא לְגֹזֹר צוֹם
וּתְעִנִית זולְתֵי אֲשֶׁר מְקַבֵּל עָלָיו
מִלְפָּנָי זֶה וַיִּתְפַּלֵּל לְפָנָי אֱלֹהָיו:

✿ ארמית ✿

על כן קיימו בני חשמונאי הדין קיימא ואסרו הדין אסרא אינון ובני ישראל כולהון:
להודעא לבני ישראל למעבד הדין תמניא יומין חדוא ויקר כיומי מועדיא דכתיבין
באורייתא לאדלקא בהון להודעא למן דיתתי מבתריהון ארי עבד להון אלההון פרקנא
מן שמיא: בהון לא למספד ולא למגזר צומא וכל דיהי עלוהי גדרא ישלמיניה:

Von der Zeit ab war kein Name mehr für das Reich der Jewanim, die Söhne Mattithjahus und ihre Söhne nahmen die Herrscherwürde an und hatten sie inne bis zur Zerstörung des Hauses Elohims, zweihundertsechs Jahre.

Die Kinder Israel aber feiern diese acht Festtage, vom fünfundzwanzigsten Tage des Monats Kislew an, die ganze Zeit der Verbannung, für sich, ihre Kinder und die Kinder der Kinder in Ewigkeit. Von diesem Tag an für immer an allen heiligen Orten Israels, für ihre Kohanim, Lewi'im und die Weisen verpflichteten sich und ihre Nachkommen dazu, das Fest zu halten.

That day saw the end of the Kingdom of Greece. And the sons of the Hashmonai and their sons after them did rule over Israel from that day till the destruction of the Beit haElohim [Temple of God], a period of two hundred and six years. Therefore do the children of Israel observe these days in all the lands of their dispersion, as days of feasting and joy, for eight days beginning with the 25th

of Kislev. From that day and evermore, this festival shall not depart from the holy places of Israel, for their Kohanim, Levi'im, and sages ordained it for themselves and their descendants and pledge to keep it forever.

✪ ארמית ✪

מן עדנא דנא לא הזה שם למלכות יון: וקבלו מלכותא בני חשמונאי ובני בניהון מן עדנא דגא ועד חרבן בית אלהא דך מאתן ושית שנין: עד יומיא האילן בני ישראל בכל גלותהון נטרין יומיא אלין וקרין להון ימי חדו מעשרים וחמשה יומין לירחא דכסלו תמניא יומין: מן עידנא ההוא ועד עלמא לא עדון מנהון בבית מקדשהון. כהניא ולויא וחכימהון קימו עליהון ועל בני בניהון עד עלמא:

This work is shared with a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International license.
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.en>

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Dieses Werk ist lizenziert unter einer Creative Commons Lizenz
Namensnennung - Weitergabe unter gleichen Bedingungen 4.0 International (CC BY-SA 4.0)
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.de>

Man darf:

Teilen — das Material in jedwedem Format oder Medium vervielfältigen und weiterverbreiten
Bearbeiten — das Material remixen, verändern und darauf aufbauen und zwar für beliebige Zwecke, sogar kommerziell.

Der Lizenzgeber kann diese Freiheiten nicht widerrufen solange Sie sich an die Lizenzbedingungen halten.

Unter der Bedingung:

Namensnennung — Sie müssen angemessene Urheber- und Rechteangaben machen, einen Link zur Lizenz beifügen und angeben, ob Änderungen vorgenommen wurden. Diese Angaben dürfen in jeder angemessenen Art und Weise gemacht werden, allerdings nicht so, dass der Eindruck entsteht, der Lizenzgeber unterstütze gerade Sie oder Ihre Nutzung besonders.

Weitergabe unter gleichen Bedingungen — Wenn Sie das Material remixen, verändern oder anderweitig direkt darauf aufbauen, dürfen Sie Ihre Beiträge nur unter derselben Lizenz wie das Original verbreiten.

Keine weiteren Einschränkungen — Sie dürfen keine zusätzlichen Klauseln oder technische Verfahren einsetzen, die anderen rechtlich irgendetwas untersagen, was die Lizenz erlaubt.

Hinweise:

Sie müssen sich nicht an diese Lizenz halten hinsichtlich solcher Teile des Materials, die gemeinfrei sind, oder soweit Ihre Nutzungshandlungen durch Ausnahmen und Schranken des Urheberrechts gedeckt sind.

Es werden keine Garantien gegeben und auch keine Gewähr geleistet. Die Lizenz verschafft Ihnen möglicherweise nicht alle Erlaubnisse, die Sie für die jeweilige Nutzung brauchen. Es können beispielsweise andere Rechte wie Persönlichkeits- und Datenschutzrechte zu beachten sein, die Ihre Nutzung des Materials entsprechend beschränken.

